

ஆகைவச்சுப் பாட்டுப்பாட அழகிருக்கு
அந்த மெட்டுத்தானத்திலும் துயரிருக்கு
ஊரவைச்சு ஆட்டம் போட மனமிருக்கு
உள்ளுக்குள்ளே சோகத்திலும் முகமிருக்கு

உள்ளந்தான் வாடுமோ எந் தாகம் தீருமோ
உன்னில் தான் மீழுமே அந்த நிலவு
அன்னை மன் ஈழமே உன் காதல் ஆகுமே
கண்ணில் தான் வீழுமோ அந்த நினைவு

விழி சொட்டும் மனமுருகும் அதி நந்திக் படலலையோ
இனி கொட்டும் பேரிகையில் நான் சீறும் எரிமலையா
புது மொட்டுத்தான் மலர திசை எட்டும் நீ புயலே
அது சுட்டும் வேளையிலே ஒரு பட்டு சூரியன் மெட்டுப்போடும்

அன் நாளிலே மண்மீதில் நாம் செங்காந்த மலராலே பண்பாடினோம்
என்னான்தோ கண்ணீரிலே எம் தேசம் புண்ணாக மன்றாடினோம்
அலைகின்ற முகில் வானம் ஒரு நாளில் மழையாகும்
அது போல எம் காலம் திரு நாளாய் பூப்பூக்கும்
அழுகின்ற மண்மீது துயரெல்லாம் கரைந்தோடும்
அதுதானே நந்திக்கடல் தாகமும்
அழகான எங்கள் ஈழ ராகமும்

ஆகைவச்சுப் பாட்டுப்பாட அழகிருக்கு
அந்த மெட்டுத்தானத்திலும் துயரிருக்கு

விண்ணாகியே கொடியாகினோம் கண்ணென்று மண்ணுக்கு இமையாகினோம்
பொன்னோவியம் என்னான்தோ புயல் மீது சருகாகி இருளான்தோ
துாங்காத விழியெல்லாம் தொடும் அந்த விடிவானம்
அப்போது கனவேல்லாம் அழகான நிஜமாகும்
ஆறாத தழிழ்மீ ஆர்மத்தில் வேரோடும்
அது தானே எங்கள் தமிழ் நாதமும்
அக்காவின் தெய்வங்களின் தாகமும்

ஆகைவச்சுப் பாட்டுப்பாட அழகிருக்கு
அந்த மெட்டுத்தானத்திலும் துயரிருக்கு
ஊரவைச்சு ஆட்டம் போட மனமிருக்கு
உள்ளுக்குள்ளே சோகத்திலும் முகமிருக்கு

உள்ளந்தான் வாடுமோ எந் தாகம் தீருமோ
உன்னில் தான் மீழுமே அந்த நிலவு
அன்னை மன் ஈழமே உன் காதல் ஆகுமே
கண்ணில் தான் வீழுமோ அந்த நினைவு

விழி சொட்டும் மனமுருகும் அதி நந்திக் படலலையோ
இனி கொட்டும் பேரிகையில் நான் சீறும் எரிமலையா
புது மொட்டுத்தான் மலர திசை எட்டும் நீ புயலே
அது சுட்டும் வேளையிலே ஒரு பட்டு சூரியன் மெட்டுப்போடும்